

Inkluzivna izvannastavna aktivnost "Sjajimo zajedno"

Kako je lijepo ispijati jutarnju kavu i ne žuriti nigdje. Nema alarma, gužve u prometu, potrage za parkingom, zvona za početak sata. Samo moja šalica, pospremanje misli, gledanje fotografija i razgovor same sa sobom.

Što me najviše ispunilo u radu s učenicima ove godine? Kada mi je srce postalo tri veličine veće i lupalo od ponosa i sreće te se miješalo sa suzama ponosa? U kojem trenutku sam osjetila da ponovno imam učiteljsku moć donošenja svijetla i nade u dječje živote i njihove obitelji?

Navedeni osjećaj nam je darovala nova sekcija pod nazivom "Sjajimo zajedno". Naime, svi znamo kako počinje svaka školska godina, raspodjele sati, odjela i izvannastavnih aktivnosti. Deja vu, već viđeno, slijede popisi sekcija: recitatorska, dramska, literarna, likovna itd.

Rujan, je, no još onaj mostarski ćelopek, gledam popis i u meni se odjednom rodi ideja! Od ove godine želim osmisliti sekciju za sve učenike koji prate nastavu uz pomoć asistenata. Želim ih potaknuti da izađu iz sjene, razviju svoje talente i samopouzdanje. Zamisao sam, naravno, podijelila s ravnateljicom škole koja me je podržala.

U našoj školi je osam učenika koji prate nastavu uz asistenciju te svaki od njih ima različitu poteškoću i s njima se radi individualizirano. Pozvala sam učenike od drugog do devetog razreda da se priključe sekciji. Predložila sam im da odaberu jednog učenika koji će im biti podrška u radu. Na taj način smo oformili našu posadu sačinjenu od "zvijezda i zvjezdica" te smo krenuli s radom. Zvijezda je učenik s poteškoćom, a zvjezdica je učenik pomagač. Odabrala sam prikladan blagdanski dramski tekst pod nazivom "božićni vlak radosti", dogovorili smo se oko uloga te angažirali jednu učenicu s poteškoćama da nam bude glazbena pratnja. Probe su bile zanimljive, učenici su ohrabrivali jedni druge, asistenti nam pomagali u učenju teksta, te bismo na kraju proba jednostavno pjevali božićne pjesme.

Za našu jedinstvenu sekciju pročulo se u školi i u široj lokalnoj zajednici. Dobili smo poziv da nastupimo na manifestaciji "Moj poseban prijatelj" u organizaciji Osnovne škole za djecu s posebnim potrebama. Igrokaz smo izveli maestralno te dobili dugi pljesak popraćen suzama radosnicama.

Drugi nastup je uslijedio na školskoj božićnoj priredbi gdje su učenici također nagrađeni pljeskom, pohvalama i ponosom. Posebno me dirnula poruka jedne majke učenika osmog razreda u kojoj stoji: "Svaka čast, plakala sam "ko bodenik", ako itko zna tko je on i bio. Moje dijete je osmi razred i ovo je njegov prvi nastup".

Srce mi je zatreptalo i znala sam kada god koračam putem ljubavi i za ruku vodim moje malene to je jedini ispravan put. U idućoj godini nastavljamo koračati našim putem, javljamo vam se s novim idejama i projektima. Moja poruka za kraj je da se okrenete onim najnemoćnijim u vašoj školi, kolektivu i da ih izvučete iz ćoška i zaborava, da ih ne potcjenjujete. Bit ćete iznenađeni kako je jednostavno "sjajiti zajedno" i kako najsitniji najjače svijetle. Sretna Nova godina, dragi Inskolovci!

Tags

Poseban vid nastavnog procesa - Sekcije

Collections

Inspiriraj druge

Objava